

Nu Eid-el-Kabir 2001 voorbij is, zal de Commissie de daadwerkelijke verbeteringen evalueren op grond van een verslag dat zij van de Franse autoriteiten heeft verlangd.

Als geen passende vooruitgang worden geboekt, zal de Commissie de instelling van een niet-nalevingsprocedure ingevolge artikel 226 (ex-artikel 169) van het EG-Verdrag overwegen.

(¹) PB L 340 van 31.12.1993.

(2001/C 350 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1289/01
van Struan Stevenson (PPE-DE) aan de Commissie

(3 mei 2001)

Betreft: Vervoer van levende dieren — verbod op het vervoer van levende dieren

In 1992 heeft het Wetenschappelijk Veterinair Comité van de Commissie benadrukt dat het vervoer van levend vee „waar mogelijk moet worden voorkomen”. Desondanks worden grote aantallen dieren door Europa vervoerd tijdens extreem lange reizen waarbij zij vaak ernstig te lijden hebben. Veel van dit lijden kan worden voorkomen als dieren zo dicht mogelijk bij het teeltbedrijf worden geslacht en in plaats daarvan het vlees wordt vervoerd. Is de Commissie bereid voor te stellen een einde te maken aan het vervoer van levende dieren over lange afstanden ten gunste van een meer regionale vleeshandel? Zo nee, welke redelijke argumenten heeft zij dan om dit niet te doen?

(2001/C 350 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1291/01
van Struan Stevenson (PPE-DE) aan de Commissie

(3 mei 2001)

Betreft: Vervoer van levende dieren — gebrek aan wetshandhaving

Bij een briefing van „Compassion in World Farming” in het Europees Parlement bleek dat de EU-vervoersrichtlijn absoluut niet in staat is om dieren tijdens lange reizen te beschermen. Door de Commissie gepubliceerde verslagen hebben overtredingen van de richtlijn aangetoond in Italië, Frankrijk, Griekenland, België en Ierland.

Wat wil de Commissie doen om toezicht te houden op bestaande wetgeving met betrekking tot:

- de wrede behandeling van dieren onderweg,
- het vervoer van gewonde en zieke dieren,
- een verplichte rustperiode van 24 uur die de richtlijn vereist,
- overbezetting en onvoldoende ventilatie,
- het gebruik van voertuigen die niet aan de eisen voldoen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1289/01 en E-1291/01

(26 juni 2001)

De Commissie heeft zich ten doel gesteld het langeafstandsvervoer van dieren te beperken tot het strikt noodzakelijke aantal dagen en het lijden van de dieren tot een minimum te beperken.

De Commissie heeft inbreukprocedures ingeleid tegen België, Griekenland en Spanje omdat deze landen de communautaire wetgeving op dit gebied niet naleven. Overwogen wordt ook tegen andere lidstaten inbreukprocedures in verband met dierenvervoer in te leiden.

Tijdens de vergadering van de Landbouwrap van januari 2001 heeft de Commissie een verslag voorgelegd over de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG⁽¹⁾, zoals gewijzigd⁽²⁾. Dit verslag is ook aan het Parlement toegezonden. Het verslag van de Commissie komt tot de conclusie dat de lidstaten duidelijk problemen hebben gehad met de volledige toepassing van de communautaire wetgeving op dit gebied. In het verslag wordt ook gesteld dat het nader onderzoek verdient of er maatregelen moeten komen om dieren dichter bij de plaats waar zij worden geteeld, te slachten.

De Commissie is van mening dat strengere voorschriften van essentieel belang zijn om de huidige situatie te verbeteren, en heeft al initiatieven in die richting genomen.

Om het vervoer van gewonde of zieke dieren te voorkomen, heeft de Commissie Beschikking 2001/298/EG van 30 maart 2001 goedgekeurd tot wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 64/432/EEG, 90/426/EEG, 91/68/EEG en 92/65/EEG van de Raad en bij Beschikking 94/273/EG van de Commissie, ten aanzien van de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽³⁾, teneinde de veterinaire certificaten voor de intracommunautaire handel in levende dieren zodanig te wijzigen dat daarin wordt gerefereerd aan de geschiktheid van de dieren om vervoerd te worden. Deze maatregel gaat op 1 augustus 2001 in.

Om de voertuignormen te verbeteren heeft de Commissie op 9 april 2001 een voorstel goedgekeurd voor een verordening van de Raad betreffende de ventilatiesystemen van wegvoertuigen voor reizen van meer dan acht uur⁽⁴⁾, inclusief eisen ten aanzien van een minimum ventilatievoud en verplichte systemen voor de bewaking van de temperatuur in de vrachtwagens.

Ook zal een aanvullend voorstel tot wijziging van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad worden voorgesteld met het doel de situatie te verbeteren, met name wat het niveau van de handhaving betreft.

Bovendien wordt mogelijk na het uitkomen van een nieuw advies van het Wetenschappelijk Comité voor dierenwelzijn, dat voor het einde van 2001 wordt verwacht, een nieuwe vaststelling van reistijden en ladingsdichtheden voorgesteld, rekening houdend met nieuwe wetenschappelijke gegevens.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

⁽²⁾ COM(2000) 809 def.

⁽³⁾ PB L 102 van 12.4.2001.

⁽⁴⁾ COM(2001) 197 def.

(2001/C 350 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1290/01
van Struan Stevenson (PPE-DE) aan de Commissie

(3 mei 2001)

Betreft: Vervoer van levende dieren — export naar derde landen

Honderdduizenden stuks levend vee worden elk jaar onder afschuwelijke omstandigheden uit de EU naar het Midden-Oosten en Noord-Afrika geëxporteerd.

Zij worden in overbezette voertuigen geladen, waarbij zij veelal met stokken worden geslagen, en over de weg vervoerd naar Zuid-Europese havens alwaar zij naar het Midden-Oosten worden verscheept.

Bij aankomst worden zij naar het slachthuis gedreven, veelal bij een temperatuur van meer dan 40 °C, waarbij zij blootstaan aan stress, uitdroging en in vele gevallen doodgaan. Eenmaal in het slachthuis wordt het vee ritueel geslacht. Hun keel wordt doorgesneden zonder verdoving vooraf terwijl zij volledig bij kennis zijn en vaak duurt het enkele minuten voordat zij sterven.

Deze handel wordt door de belastingbetaler in de EU gesubsidieerd via exportsubsidies, om zo het overschot aan vee uit de EU te krijgen. Kan de Commissie thans de betaling van exportsubsidies voor het exporteren van levend vee naar derde landen staken, om aldus deze wrede handel te ontmoedigen die de veeteelt alleen maar een slechte naam bezorgt?